

ஜென் பீட்டு பெட்டி (Jean Pierre Petit)

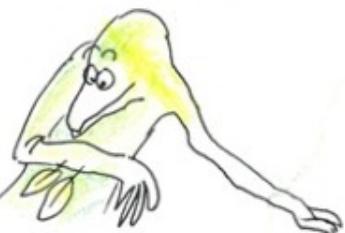
புக்குக் கல்லுக்கொண்ட ஒரு அட்சு ஸவ்வோன் கிளை

ஒரு கிழவும் ஒரு அட்சு ஸவ்வோன் வழக்குத் திருத்தம்.
அங்கு நின்ற மாமான் கால்கள்.

ஏனென் சிருகங்களும் சிறை கீல்வ சூப்பான்.

அட்சு ஸவ்வோன் கிழவுள்ள
ஆக்சிசர்ஸமான ஆக்சிசர்ஸம்!
ஆயாம், ஆடுள் நின நின
கால்கள் தேவை
கூடுகள் முன்னக் கிருஷ்டுதன்.

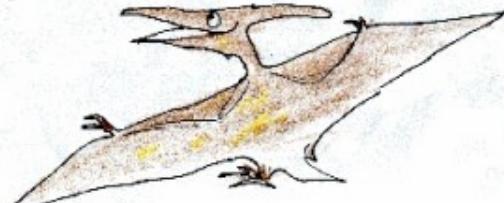
தலைக்கு மூலம் கூட

அட, வார்த் மூலம்

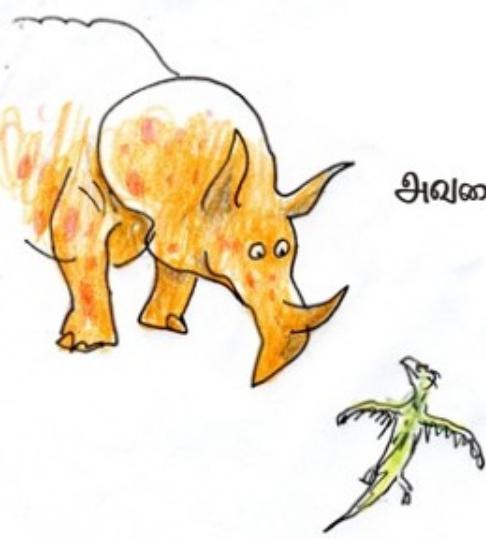

புள்ளிக்கூட்டை அனேவ
முகன திடுக்கும்
அதன் மாமா ஸ்வெட்கோஸ்ரஸ்

அத்தை மகன்
(ப)வெட்ராட்டக்கூடல்

அந்த மண்டு பூசனி
எரையெடுப்பதில் கூட
அவனை கண்டல் அடுத்தஞ்சுள்.

வெளியில் உலைக்கட்டலே
பஸ்தான் அவன்.

ஒடு நாள், அந்த செக்ஸப்பும் ஜூரானிக் காட்டில்,
மும்பை அதிருங்பு பஸ்வர்கமான காலசிச்சுத்தங் நோட்டு.

கொலூ சிறுகம் ஒன்று கோரமாய்
கத்தும் சத்தும்கூட கோட்டது.

ஸா... ஸ்ஸ கடுகைஸ்ரப்,
அந்த... அங்கே வெர்தது.

அது தன் பாதையின் குழக்கே வந்த ஒரு
வாத்து-முக்கு கடனைக்கு கிடூதுப் போட்டது.

அப்புறம் ஒரு ஸண்
க்கோடைஸ்ரப்பை

ஊத்த அடுத்தது.

அதன் முட்டைகளை
கால்காரம் சொந்த
சம்பிரவதற்காக.

இந்த சமூத்தவில்தான் அட்டி வள்ள அதன் கண்ணில்ஸ்ட்டது.
ஏன் பழ்ப்பது கெட்ட கனவு என்று உச்சத்துப்போல்,
கைகள் உடைப் படுத்து நின்றுகொண்டிருந்து அடிவள்ள.

ஐநீங் பாவாம் ! எப்படிநாவது

அப்சத்துவிட வேண்டும் என்று ஒடப்பஞ்சால்,
அநூட்டஸ் கால்கள் ஒத்துக்கூக்கவில்லை.

இருக்கண்ணால் சுன்னாடி சுன்னாடி பழுத்துக் கொண்டோ
இழைது அட்டி ஸல்வ. நூதம் போன்ற நிழல் தன்னை
நோக்கலே வருவதைக் கண்டது.

கட்டுளைப்புள்ளி கண்கள் அட்டீஸ்
ஸல்வக்குக் குறிவைத்தன. அது நாக்கை
வழுத்து சப்பு கொட்டியது.

கிரண்டு ஸ்ரூபும் ஒன்றைக் கவனிக்கல்லை -
கீழே சொல்குத்தான பள்ளம் கிருக்கும்
மனவெப்புறையை நோக்க போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒன்றை!

கீழே அதன் படிமொழி

குருக்குநோ! கொடிஸ் சிருகம்
உற் றாஸ் குத்து

ஞப்பதற்கு ஸ்தல்
ஏற்றுகளில் அஷப்ட்டு
சுக்ளைம் என முடிவெடுத்து
ாட்டு ஸ்தல்.

கால்களை ஏந்து, கைகளை அலக நீட்டிஸது,
கண்களை கிழக முடிக்கொண்டது.
வெள்ளேஸ் ஹௌவென
நாயிஸது.

நாயிஸ் எச்சில் உடு, கண்கள் மன்ன
துரத்தக்கொண்டு வந்த டைரைஸ்ரூஸ் அட்டு
ஸ்தலைச் சூத்துவிடும் அாசைஸ்ஸ் அதன்மேல்
பொட்டீர் என்று பாஸ்ந்தது.

கழுத்தை உடைத்துக்
வெள்ளடைஷான் மச்சம்.

பள்ளத்தில் அலை அப்பு
விழுத்தை கட்டுவாஸ்ஸுல்

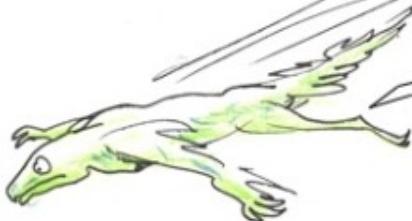
ஓ.....

ஏன் கின்னமும் உடையாட கிறுப்பதை
உணர்ந்த அட்டி வல்வுக்கு ஆச்சரியம் அங்கவில்லை.

ஓஹா!
ஏன் புக்கனோன்...

வெள்ளவும் துவியிடங்கள் கிடைக்கல்.
அதனால் என்ன? புயலிடுகிறோம்.
என்னால் கூட காற்று
புக்க முடிகிறேன்.

ஐப்போன்றோ! எனக்கு எப்படி
உரையாற்றுக் கொண்டும்
எனத் தெரியாதே....

ஓய்.... உன் மூலே வளர்ந்துள்ளதே கிழக்கன்,
அதனால் என்ன உடன்? ஒன்றுக்கும் உறவில்லை.

எப்படி பஸ்திஸ்தீவண்டும் என்று வெரியாதால்கூன்
ந் திஸ்திவெல்லாம் பேசுகிறேன்.
கிழவு கிடைப்பது ஏற்ற எனக்கு வெள்ளவும் மக்குச்சு.
கிழவுமட்டும் கிடையவிட்டால், கிர்த்தும் என் கூட அடுத்தகூன்.

ഖുക്കുക് കർശക്കെന്നും തുട്ടു സംശ്വരിച്ചില്ല
അഴിസ്വസിനു സൗംഗ്രാഹി സേജത്തു.

